

Mariola Lewicka

**SPRAWOZDANIE
Z KONFERENCJI NAUKOWEJ *ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ*
PROFESORÓW KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU
LUBELSKIEGO ROMANA LONGCHAMPS DE BÉRIER
I ZDZISŁAWA PAPIERKOWSKIEGO
ORAZ SPOTKANIA OPŁATKOWEGO STOWARZYSZENIA**

Lublin, 14 stycznia 2012 roku

Problematyka działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej profesorów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Romana Longchamps de Bérier i Zdzisława Papierkowskiego była przedmiotem konferencji naukowej połączonej ze spotkaniem opłatkowym Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL. Konferencję, która odbyła się w Lublinie dnia 14 stycznia 2012 r. zorganizowało: Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiej, Katedra Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL.

Otwarcia konferencji dokonał ks. prof. dr hab. Józef Krukowski, Przewodniczący SAWP KUL, który podkreślił znaczące zasługi profesorów R. Longchamps de Bérier i Z. Papierkowskiego dla nauki prawa. Dodał, że te dwie postacie, były także związane ze środowiskiem naukowym KUL. Następnie prof. Krukowski powitał wszystkich uczestników Konferencji oraz zaprosił do wysłuchania referatów i uczestnictwa w dyskusji.

Pierwszy referat nt. *Życie i działalność prof. Romana Longchamps de Bérier* wygłosiła dr hab. Marzena Dyjakowska, zaznaczając że w październiku minionego roku odbyła się w KUL konferencja poświęcona tej postaci. Następnie prelegent przedstawiła

postać prof. Longchamps de Bérier, który urodził się we Lwowie w 1883 r. gdzie ukończył szkołę podstawową i gimnazjum, a także zapisał się na studia na Wydziale Prawa i Umiejętności Politycznych Uniwersytetu Lwowskiego, które ukończył zdając egzaminy państwowe w 1905 r. W następnym roku uzyskał stopień doktora prawa. W 1916 r. Longchamps de Bérier na podstawie dorobku naukowego uzyskał tytuł doktora habilitowanego. W tym roku został także kierownikiem Zakładu Prawa Cywilnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Lwowskiego. Następnie prof. Dyjakowska przedstawiła związek jaki łączył prof. Longchamps de Bérier z nowopowstałym KUL, który wówczas nosił nazwę Uniwersytetu Lubelskiego. Prof. Longchamps de Bérier rozpoczął pracę w Uniwersytecie Lubelskim w 1920 r. Prowadził wykłady z prawa cywilnego. Pracę w Uniwersytecie Lubelskim przerwał wybuch II wojny światowej. Od 1922 r. był także członkiem komisji kodyfikacyjnej, która istniała od 1919 r. Komisja miała na celu unifikację i następnie kodyfikację prawa polskiego. Prof. Longchamps de Bérier dużo publikował. Na szczególną uwagę zasługuje publikacja pt. *Wstęp do nauki prawa cywilnego*, która była bardzo użyteczna dla nauki prawa cywilnego z racji na rozbieżności w systemach prawnych jakie powstały na terytorium Polski po okresie zaborów. Profesor oprócz działalności naukowej i dydaktycznej prowadził także działalność organizacyjną. Był prodziekanem KUL, a od 1 września 1939 r. Rektorem Uniwersytetu we Lwowie. Pełnił ten urząd do 4 lipca 1941 r. kiedy to zginął tragiczną śmiercią rozstrzelany przez hitlerowców. Na zakończenie M. Dyjakowska podkreśliła, że prof. Longchamps de Bérier znał się na ludziach, był bardzo wymagający, ale również wyrozumiały.

Drugi referat wygłosił prof. J. Krukowski nt. *Życie i działalność prof. Zdzisława Papierkowskiego*. Prelegent rozpoczął swoje

wystąpienie od przybliżenia życiorysu Papierkowskiego, który urodził się w 29 marca 1903 roku w Schodnicy, powiat drohobycki. W 1921 r. złożył egzamin dojrzałości w Samborze, a w latach 1921-1925 odbywał studia prawnicze na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, które ukończył ze stopniem magistra. Następnie w 1927 r. uzyskał stopień doktora na podstawie pracy *Bezskuteczne podżeganie do przestępstwa*. Na podstawie dorobku naukowego i pracy habilitacyjnej nt. *Dowód poszlakowy w postępowaniu karnym* uzyskał stopień doktora honoris causa na Wydziale Prawa Uniwersytetu we Lwowie dnia 30 maja 1933 r. Pracę dydaktyczną w Uniwersytecie Jana Kazimierza rozpoczął w 1924 r. i kontynuował ją do wybuchu II wojny światowej. Równoległe od 1931 r. prowadził zajęcia na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych KUL. Senat KUL uchwałą z dnia 17 czerwca 1937 r. Z. Papierkowski na stanowisku prof. nadzwyczajnego. Profesorem zwyczajnym został w 1946 r. Podczas pracy na KUL, kierował Katedrą i Zakładem Prawa Karnego Materialnego i Procesowego na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych. Po jego likwidacji, prowadził wykłady: ze współczesnego prawa polskiego na Wydziale Prawa Kanonicznego; psychologii kryminalnej na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej oraz historii państwa i prawa w nowożytnych państwach słowiańskich na Wydziale Nauk Humanistycznych. Wykłady prof. Papierkowskiego cieszyły się dużym zainteresowaniem. Wiadomości teoretyczne ubogacał przykładami z życia zwłaszcza ze swojej pracy w sądownictwie. Prof. Papierkowski w 1939 r. został wybrany Dziekanem Wydziału Prawa KUL, jednak działania wojenne przeszkodziły w pełnieniu tej funkcji. Po II wojnie światowej Rada Wydziału Prawa wybrała go ponownie Dziekanem.

W latach 1944-1949 prof. Papierkowskiego był prorektorem KUL. Wobec sprzeciwu władz państwowych w 1949 r. przestał pełnić ten urząd. Nie przestał jednak działać aktywnie na rzecz KUL. Do pełnienia funkcji prorektora powrócił w 1968 r. Zmarł 18 listopada 1980 w Lublinie. Na zakończenie prof. Krukowski podkreślił, że prof. Papierkowski działał aktywnie na rzecz reaktywacji Wydziału Prawa. Jako człowiek odznaczał się zdrowym rozsądkiem, uczciwością, prawością charakteru i kierował się zawsze systemem wartości chrześcijańskich.

Po zakończeniu referatu prof. Krukowski otworzył dyskusję, w której poruszono kwestie dotyczące zarówno działalności naukowej i dydaktycznej profesorów R. Longchamps de Bérier i Z. Papierkowskiego, jak i ich życia osobistego. W dyskusji wzięli udział: Mirosław Sitarz, Dorota Śliwa, Anna Słowikowska, Michał Grochowina.

Po zakończeniu dyskusji prof. Krukowski zamknął konferencję naukową i rozpoczął część uroczystą spotkania. Tekst Ewangelii św. Łukasza odczytał ks. mgr lic. M. Grochowina, doktorant KUL. Następnie Przewodniczący SAWP KUL, złożył wszystkim zebrany życzenia z okazji wielkiego wydarzenia jakim jest Boże Narodzenie. Zauważył, że dzielenie się opłatkiem jest bardzo cennym polskim zwyczajem, który kontynuowany jest na całym globie ziemskim, gdziekolwiek są Polacy. Prof. Krukowski życzył, aby w Nowym Roku wszyscy zebrani kierowali się duchem wiary i miłości jak pasterze, którzy pierwsi przybyli pokłonić się Mesjaszowi, jak również mieli taką odwagę w poszukiwaniu prawdy jak mędrcy ze wschodu. Życzył wszystkim zdrowia, pomyślności i życzliwości od ludzi. Po życzeniach odśpiewano kolędę *Wśród nocnej ciszy*. Po czym wszyscy zgromadzeni podzielili się opłatkiem.